

narė laikytusi ESS 2 straipsnyje nurodytos teisinės valstybės vertybės, ir yra privalomi šiai valstybei narei, nes ji privalo imtis tinkamų priemonių šiems tikslams pasiekti, todėl pagal ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalaus bendradarbiavimo principą privalo tinkamai atsižvelgti į Komisijos pagal minėtą sprendimą parengtas ataskaitas, ypač į tose ataskaitose pateiktas rekomendacijas.

2. SESV 325 straipsnio 1 dalis, siejama su 1995 m. liepos 26 d. Briuselyje pasirašytos Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos, parengtos vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu, 2 straipsniu, ir Sprendimas 2006/928 turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami nacionalinės teisės aktai ar praktika, pagal kuriuos nuosprendžiai korupcijos ir PVM sukčiavimo bylose, kuriuos pirmąja instancija priėmė ne konkrečios sudėties specializuotos teismo kolegijos arba apeliacinė instancija – ne konkrečios sudėties teismo kolegijos, kurių visi nariai skirti traukiant burtus, yra absoliučiai negaliojantys, todėl atitinkamos korupcijos ir PVM sukčiavimo bylos turi būti peržiūrimos (tam tikrais atvejais teikiant ypatinguosius skundus dėl įsiteisėjusių apeliacinė tvarka priimtų nuosprendžių) pirmojoje ir (arba) antrojoje instancijose, nes dėl šio nacionalinės teisės aktų ar praktikos taikymo gali kilti sisteminė nebaudžiamumo už Sąjungos finansiniams interesams kenkiančius sunkius sukčiavimo nusikaltimus sudarančias veikas arba korupciją apskritai rizika. Pareiga užtikrinti, kad už tokius nusikaltimus būtų taikomos veiksmingos ir atgrasomos baudmės, neatleidžia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nuo pareigos patikrinti, ar laikomasi Chartijos 47 straipsnyje garantuojamų pagrindinių teisių, ir šis teismas negali taikyti tokią sistemine nebaudžiamumo riziką keliančio nacionalinio pagrindinių teisių apsaugos standarto.
3. ESS 2 straipsnis, 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir Sprendimas 2006/928 turi būti aiškinami taip, kad pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai ar praktika, pagal kuriuos konstitucinio teismo sprendimai yra privalomi bendrosios kompetencijos teismams, jeigu pagal nacionalinę teisę užtikrinamas minėto konstitucinio teismo nepriklausomumas, be kita ko, nuo įstatymų leidžiamosios ir vykdomosios valdžios, kaip to reikalaujama pagal šias nuostatas. Vis dėlto šios ES sutarties nuostatos ir minėtas sprendimas turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos visais atvejais, kai nacionalinių bendrosios kompetencijos teismų teisėjai nesilaiko nacionalinio konstitucinio teismo sprendimų, jiems kyla drausminė atsakomybė.
4. Sąjungos teisės viršenybės principas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiami nacionalinės teisės aktai ar praktika, pagal kuriuos bendrosios kompetencijos teismams privalomi nacionalinio konstitucinio teismo sprendimai, todėl jie negali savo iniciatyva netaikyti tuose sprendimuose suformuotos jurisprudencijos, nes priešingu atveju padarytų drausminį nusižengimą, nors, atsižvelgdami į Teisingumo Teismo sprendimą, mano, kad ši jurisprudencija prieštarauja ESS 19 straipsnio 1 dalies antrai pastraipai, SESV 325 straipsnio 1 daliai arba Sprendimui 2006/928.

(<sup>1</sup>) OL C 288, 2019 8 26.  
OL C 246, 2019 7 22.  
OL C 372, 2019 11 4.  
OL C 54, 2019 2 17.  
OL C 201, 2020 6 15.

**2021 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (*Corte suprema di cassazione* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH / Agenzia delle Entrate***

(Sujungtos bylos C-478/19 ir C-479/19) (<sup>1</sup>)

**(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas kapitalo judėjimas – Bendrieji uždarojo tipo investiciniai fondai – Bendrieji atvirojo tipo investiciniai fondai – Investicijos į nekilnojamąjį turtą – Transkripcijos ir kadastro mokesčiai – Tik atvirojo tipo nekilnojamojo turto fondams taikoma mokesčių lengvata – Skirtingas požiūris – Situacijų panašumas – Objektīvūs diferencijavimo kriterijai)**

(2022/C 84/04)

Proceso kalba: italų

**Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas**

*Corte suprema di cassazione*

## Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

Kita kasacinio proceso šalis: Agenzia delle Entrate

## Rezoliucinė dalis

EB 56 straipsnis (po pakeitimo – SESV 63 straipsnis) turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos transkripcijos ir kadastro mokesčiai sumažinami tik uždarojo tipo nekilnojamojo turto fondams, tačiau ne atvirojo tipo nekilnojamojo turto fondams, jeigu šių dviejų kategorijų fondų situacijos yra objektyviai panašios, nebent toks skirtingas vertinimas pateisinamas tikslu riboti sisteminę riziką nekilnojamojo turto rinkoje.

(<sup>1</sup>) OL C 357, 2019 10 21.

### 2021 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas (*Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš HP

(Byla C-724/19) (<sup>1</sup>)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Europos tyrimo orderis – Direktyva 2014/41/ES – 2 straipsnio c punkto i papunktis – „Išduodančiosios institucijos“ sąvoka – 6 straipsnis – Europos tyrimo orderio išdavimo sąlygos – 9 straipsnio 1 ir 3 dalys – Europos tyrimo orderio pripažinimas – Europos tyrimo orderis, kuriuo prašoma pateikti srauto ir elektroninių ryšių vietos nustatymo duomenis, išduotas prokuroro, kuris pagal nacionalinį aktą, kuriuo perkeliama Direktyva 2014/41, nurodytas kaip išduodančioji institucija – Išimtinė teismo kompetencija panašioje nacionalinėje procedūroje nurodyti taikyti šiame orderyje numatytą tyrimo priemonę*)

(2022/C 84/05)

Proceso kalba: bulgarų

## Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

*Spetsializiran nakazatelen sad*

## Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

HP

*dauļvaujant: Spetsializirana prokuratura*

## Rezoliucinė dalis

- 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/41 2 straipsnio c punkto i papunktis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama, kad prokuroras būtų kompetentingas ikiteisminio tyrimo stadijoje išduoti Europos tyrimo orderį, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, kuriuo siekiama gauti su telekomunikacijomis susijusių srauto ir vietos nustatymo duomenų, jeigu panašioje nacionalinėje byloje kompetencija nustatyti tyrimo priemonę dėl priegios prie tokių duomenų priklauso išimtinėi teismo jurisdikcijai.
- Direktyvos 2014/41 6 straipsnis ir 9 straipsnio 1 ir 3 dalys turi būti aiškinami taip, kad vykdančiosios institucijos pripažinto Europos tyrimo orderio, priimto siekiant gauti su telekomunikacijomis susijusių srauto ir vietos nustatymo duomenų, negalima laikyti ištaisančiu išduodančiojoje valstybėje taikomus reikalavimus, kai šį orderį netinkamai išdavė prokuroras, o panašioje nacionalinėje byloje tyrimo priemonės, skirtos tokiems duomenims gauti, priėmimas priklauso išimtinėi teismo jurisdikcijai.

(<sup>1</sup>) OL C 413, 2019 12 9.